

ספר

במסילה נעלה

קובץ מאמרים, לבאר ולהרחיב את יסודות העבודה
המופיעים בספר **מסילת ישרים**, ולגלות מהעומק
המסתתר בלשון הרמח"ל. עם מהלך מעשי של עבודה
כדי לעלות שלב אחר שלב במעלות ה"מסילת ישרים",
בסגנון בהיר מתאים לבני דורנו.

נלקט ונכתב בעה"ת מאתי הצעיר
אלכסנדר אריה בלאמו"ר שמחה מנדלבוים

בעריכת
הרב חיים אייזיק טיקוצקי

ירושלים, תשס"ה

שהיצר הרע אינו מניח לו לאדם לחשוב על ערך מעשיו, רצון היצר הרע הוא למנוע מתאדם את העיקר – לבחור במעשה המצוה כדי להתקרב אל ה'.

ותפילתנו שנוכה לרומם כל מעשה ומעשה שלנו, הן דבר קטן וקל, והן דבר גדול וקשה – "בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו" – שכל אלו הדברים יהיו מכוונים להשגת היעוד האחד והבלעדי – "להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו".

מאמר י"ז / יסוד החסידות ח'

להתענג על ה' (א')

במלים קצרות ומדוייקות מגדיר רבינו הרמח"ל את תכלית הבריאה של האדם

(מס"י פ"א)

"והנה, מה שהורונו חכמינו זכרונם לברכה הוא, שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו, שוהו התענוג האמיתי והעדון הגדול מכל העדונים שיכולים להמצא".

אם נעמיק להתבונן בכפל הלשון: "תענוג האמיתי", "היעדון הגדול מכל העדונים", נקשה ששתי ההגדרות נראות כסותרות זו את זו, כי המשמעות העולה מן ההגדרה "תענוג אמיתי" היא, ששאר התענוגים הם הבל בלים – אין בהם ממש לעומת זאת, משמעות ההגדרה "יעדון גדול מכל העדונים" היא, שיתר העדונים גם הם נחשבים לעדונים, אלא שהיעדון הזה, הוא גדול יותר מיתר העדונים. נשתדל להתבונן בענין שכר עולם הבא, וממילא יתיישבו הדברים, בעה"ת.

תענוג הנשמות

נפתח בדברי הרמב"ם (מירוש המשניות, מסכת סנהדרין פרק י' משנה א'): "אמרו חז"ל (ברכות י"ז ע"א) 'העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא רחיצה... אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו שכינה'. רוצה לומר באמרו 'ועטרותיהם בראשיהם' – השארות הנפש בקיום המושכל להם והוא הבורא יתברך... ואמרו 'ונהנים מזיו שכינה', רצונו לומר שאותן הנשמות מתענגות במה שמשניות ויודעות מאמיתת הבורא יתברך, כמו שמתענגות חיות הקודש ושאר מדרגות המלאכים במה שהם משיגים ויודעים ממצאותו... וזה הוא הטוב הגדול אשר אין טוב להקיש לו ואין תענוג שידמה לו, כי איך ידמה התמיד אשר אין לו סוף וקץ בדבר הנמשך".

הרי מבואר הדבר, שבחינת העולם הבא לא נתפסת בחושים החומריים שלנו. על דרך זה אנו אומרים הלשון "ומי דומה לך" בייחס לתחית המתים (בברכת "גבורות" שבשמו"ט), שאין שום דמיון בעולם הזה לדמות בחינת תחית המתים – המתייחסת לבחינת עולם הבא (שמעתי ממורי ורבי שליט"א).